

PÁ~Ā•TELĀ%oo, MANĀ½ELĀ%oo, MILENCI

ĀĀEtrtek, 17 kvĀ›ten 2018

OdpovĀ›d psychologa v poradnĀ›: VĀ-m, proĀ• jsi stĀ›jle poslednĀ- dobou sama. ObĀ•as sice nĀ›koho mĀ›jĀ›i, ale stĀ›jle to nenĀ- to pravĀ©, viĀ•? DĀ›vod je prostĀ½. Z poslednĀ-ch terĀ©nnĀ-ch prĀ›zkumĀ- sociologĀ- vyplynulo, Ā¾e 95% dneĀ›jnĀ-ch dĀ›vek by si vybralo chlapce, kterĀ½ je galantnĀ-, sluĀ›jnĀ½, hezkĀ½, milĀ½, vhodnĀ› obleĀ•enĀ½ a nemluvĀ- sprostĀ›. ProblĀ©m je v tom, Ā¾e chlapec, kterĀ½ je galantnĀ-, sluĀ›jnĀ½, hezkĀ½, milĀ½, vhodnĀ› obleĀ•enĀ½ a nemluvĀ- sprostĀ›, jiĀ¾ vĀ›tĀ›jinou chlapce mĀ›j.

Dva muĀ¾i jdou po chodnĀ-ku, kdyĀ¾ jeden se zastavĀ- a vyhrkne: "Proboha, tĀ›mhle stojĀ- mĀ›j Ā¾ena a bavĀ- se s mojĀ- milenkou!"

"A sakra", pravĀ- ten druhĀ½, "prĀ›vĀ› jsem chtĀ›l Ā™Ā-ci totĀ©Ā¾!"

On a ona v posteli. ZazvonĀ- telefon. Ona ho zvedne poslouchĀ›j a potom Ā™ekne:

"Ano, ano, dobĀ™e," a poloĀ¾Ā-.

"Kdo to byl" zeptal se partner.

"Ale jen manĀ¾el, volal Ā¾e pĀ™ijde pozdĀ›ji, protoĀ¾e hraje s tebou karty."

UprostĀ™ed noci nĀ›kdo nĀ›jhle zazvonĀ- u dveĀ™Ā-.

ManĀ¾elka se vzbudĀ- a vykĀ™ikne: "Proboha, manĀ¾el!"

ManĀ¾el se takĀ© vzbudĀ- a vyskoĀ•Ā- z okna...

"Pane, jakpak se jmenujete?"

"Ā¾ se vdĀ›jte, tak mĀ› budete mĀ-t kaĀ¾dĀ½ den v ruce."

"JĀ©, vy se opravdu jmenujete PtĀ›Ā•ek?"

"Ne, VaĀ™eĀ•ka."

Maná¾el se pÁ™edÄ•asnÄ› vrÁ›til ze sluÁ¾ebnÄ- cesty. Na balkÁ³nÄ› najde nahÁ©ho chlapa.

"Co tu dÄ›lÁ›te?"

"VÄ-te, byl jsem u sousedky nad vÁ›mi, jejÄ- maná¾el pÁ™iÁ›el, vÁ›jak to znÁ›te, a tak vÁ›s chci poprosit o nÄ›jakÁ© Á›jaty."

â€ŽAle jo, to je v poÁ™Á›dku, samozÁ™ejmÄ›, my chlapi si musÄ-me pomÁ›hat."

Tak mu nÄ›co pÁ›jÄ•il a nenÁ›padnÄ› ho vyprovodil z bytu.

Po pÁ›lnoci se maná¾el nÄ›hle prudce posadil na posteli:

"K Ä•ertu, vÁ¾dyÄ› nad nÄ›mi nikdo nebydlÄ-!"

Chlap pÁ™ijde domÄ- a tam leÁ¾Ä- jeho Á¾ena na kanapi nahatÁ›.

"No co to tady dÄ›lÁ›Á›, mÄ-Á¾eÄ› mi to nÄ›jak vysvÄ›tit?"

"No co, nemÁ›m co na sebe."

On pÁ™ibÄ›hne ke skÁ™Ä-ni a otevÁ™e ji:

"Tak ty nemÁ›j co na sebe? Tak se koukej: Jedny Á›jaty, druhÁ½ Á›jaty, tÁ™etÄ- Á›jaty, Ä•tvrtÁ½ Á›jaty, nazdar Karle, pÁ›tÁ½ Á›jaty..."

PtÁ› se jeden druhÄ©ho:

"NenÄ- tohle tvoje Á›rajtofle?"

"No jo, to je ona! JÁ› uÁ¾ ji hledÁ›m jakou dobu! Tak tys ji naÁ›jel?"

"NaÁ›jel. DÄ›jÁ› mi nÄ›leznÁ© a jÁ› ti dÄ›m pÁ›r pÁ™es hubu!!!"

"Jak to?"

"JÁ› jsem ji naÁ›jel u nÄ›s doma v loÁ¾nici pod postelÄ-."

Maná¾el se vrÁ›til pÁ™edÄ•asnÄ› ze sluÁ¾ebnÄ- cesty. Á¾ena byla v loÁ¾nici Ä°plnÄ› nahÁ›j, ale tvÁ›jÁ™ila se jakoby nic. NasupenÁ½ maná¾el zamÄ-Ä™il ke skÁ™Ä-ni, otevÁ™el dveÄ™e â€" a uvnitÁ™ stÁ›j chlÁ›pek, a mÁ›val rukama, jako by chtÄ›l vzlÄ›tnout. ParohÁ›Ä• na nÄ›ho chvÄ-li hledÄ›l, naÄ•eÁ¾ mÁ›vajÄ-cÄ- pravil: "Co Ä•umÄ-Ä›, vole, to jsi jeÁ›tÄ› nikdy nevidÄ›l mola? "

